

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 9 dopoldne. ... Tiskarna "Edinosti", vpisane zadruge z... izdajajo za celo leto ... 2.60

EDINOST

Posamezne številke "Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev. ... Uprava in inšeratni oddelki se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

na koroški in tirolski meji topovski boj. - U jugovzhodni Galiciji zmagovalo prodiranje naših čet. Naše čete v Besarabiji. Naše in nemške čete v srednji Galiciji osvejlje Sienawa. - Napredovanje Nemcev severozapadno od Szawelj. Ruski napadi pod Bolimowim brezuspešni. Nemci bombardirali Luneville. - Boji na kavkaški fronti. - Ameriška nota Nemčiji. Diplomatske zveze se najbrže ne pretrgajo.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se objavlja: Ob Soči so se vršili tekoni zadnjih dveh dni, posebno pri Plavi, resnejši boji. Dne 11. junija od ravenske brigade izvršeni poizkus zavzetja višine na vzhodnem bregu reke se je končal z umikom sovražnika. Včeraj zjutraj so Italijani vnovič prebrali reko. Po srđitem boju se je našim četam posređilo vreči sovražnika, ki je dobival neprestano ojačanja, nazaj. Naše postojanke, pred katerimi leži nad 400 mrtvih Italijanov, se nahajajo trđno v naših rokah. Na koroški in tirolski meji se nadaljuje topovski boji.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. junija: Vzhodno bojišče. Severozapadno Szawelj so naši napadi dobro napredovali. Kuze smo zavzeli z naskokom, ujeli 3350 Rusov in uplenili 8 strojnih pušk. Jugovzhodno ceste Marjampol-Kowno so pričele naše čete vnovič boje proti ruskim ojačenjem. Ruski protinapadi južno Bolimowa so bili vsi brezuspešni. Naš plen je narastel tukaj na 1600 Rusov, 8 topov in 9 strojnih pušk. Jugovzhodno bojišče. Predmestje Sienawa je zopet v naših rokah. Pri tej priliki je bilo ujetih 5000 Rusov. Tudi vzhodno Jaroslava in vzhodno Przemysla se je zopet razvnel boj. Čete generala Linsingena so zavzele Mlynsko. Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. junija: Zapadno bojišče. Vojaške naprave v Lunevillu smo obmetavali z bombami. Vrhovno armadno vodstvo. Torpediran anglski parnik. ROTTERDAM, 13. (Kor.) "Courant" javlja iz Londona, da so bili na višini Kinsale potopljene ribiške ladje iz Lowestofta. LONDON, 13. (Kor.) Ladja "Leucera" ki je imela 3000 ton in je prihajala iz Buenos-Airesa, je torpediral nemški podvodnik na vzhodni obali Suffolka, ribiški parnik "Waago" iz Grimsbyja pa v Severnem morju.

Turško bojišče.

Boji v Kavkazu in Dardanejah. CARIGRAD, 13. (Kor.) Agencija "Milli" poroča: Glavni stan javlja: Na kavkaški fronti so imele ruske čete, ki so prodirale proti Oltyju in smo jih vrđgi nazaj s protinapadi, tisoč mozi izgub. Na dardanelski fronti so bili sovražnikovi poizkusi pri Ari Burnu v noči od 9. na 10. odbiti ob velikih izgubah. Istočasni sovražni napad pri Seddi Bahu je bil tudi brezuspešen zaradi učinkujočega našega ognja. 11. t. m. se je, s prekinitvijo, nadaljevalo streljanje pri Seddi Bahu in Ari Burnu.

Amerikanska nota Nemčiji.

BEROLIN, 12. (Kor.) Amerikanski veleposlanik je izročil včeraj zunanjemu uradu noto, ki govori pred vsem o napadih na ameriškanke parnika "Cushing" in "Gulicht". Nota obljublja glede napada na prvi parnik, da predloži ameriškanke vlada popoln material o napadu, glede drugega slučaja pa izražja zaudenje, da nemška vlada zastopa mnenje, da naj bi prizadevanja trgovinske ladje, da uide zaplembi in priklitče pomoč, morda izpre-

Lojalnostna izjava mesta Reke. REKA, 13. (Kor.) V včerajšnji seji mestnega upravnega sveta je izjavil župan Corossacz v patrijotičnem govoru, da je vsaka vlada imenovala Reko vedno "Città fedelissima". Zato je zprosil pooblastila, da sme sporočiti ogrski vladi izraz neomajne zvestobe dinastiji in Ogrski. Predlog je bil ob splošnem odobravanju sprejet z navdušenjem. Mesto Reka je sklenilo, da odpošle poveljniku letala, ki je s strelom užgalo vodilni zrakovolov "Città di Ferrara" spominsko listino.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se objavlja: 13. junija. V jugovzhodni Galiciji prodirajo čete armade generala Pflanzerja dalje zmagovalito. Po trdovratnih bojih smo zavzeli včeraj Tysmenico, Tlumacz in višine severno Olseze. Ruško Czernielice se boj nadaljuje. Novi ruski napadi proti Zaleszczykom so bili krvavo odbiti. Prodirajoč iz Bukovine preko državne meje, so vrgele naše čete Ruse iz njihovih ob meji pripravljenih močnih postojank. Na zasledovanju smo zasedli več krajev v Besarabiji. Včeraj je bilo ujetih 1560 Rusov. Ob gornjem Dnjestru napadajo zvezne čete uspešno v smeri na Zydaczow, kjer se nahajajo se močne ruske sile na južnem bregu Dnjestru. V srednji Galiciji se je končal napad avstrijskih in nemških čet z osvojitvijo Sienawa in na odbitju močnega sovražnega napada z zavzetjem vseh oporišč severozahodno tega mesta. Pri tem je bilo ujetih 3500 Rusov. Sicer je položaj neizpremenjen. Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

Zadovoljstvom jemlje na znanje vlada Zedinjenih držav severoameriških, da je nemška vlada pripravljena slej ko prej sprejeti posredovanje Zedinjenih držav severoameriških, da bi se poizkusilo doseči sporazumenje z Veliko Britanijo glede izpremembe značaja in pogojev pomorske vojne. Vlada Zedinjenih držav severoameriških je vedno pripravljena, da bi sporočala obema vladama njune zadevne želje, in vabi kar najprisrčnejše

ni nevarnosti za prekinjenje diplomatskih zvez. Vprašanje, ali je "Lusitania" v resnici vozila vojni kontraband, ali če je ta material v resnici eksplodiral zaradi strela s torpedom, je po mnenju vlade Zedinjenih držav severoameriških brezpomembno za zakonitost ravnanja nemških mornariških oblasti pri potopitvi ladje. Glavna stvar je in ostane, da je bil velik, pred vsem kot potniška ladja služuč parnik, z nad tisoč ljudmi na krovu, ki niso bili nikdar soudeleženi pri vojevanju, potopljen brez predhodnega svarilnega poziva. Dejstvo, da se je ob tej priliki potopilo več kot sto ameriških državljanov, med njimi mož, žen in otrok, nalaga vladi Zedinjenih držav severoameriških dolžnost, da ponovno, s svečanostnim poudarkom opozarja nemško vlado na težko odgovornost, ki si jo je po mnenju vlade Zedinjenih držav severoameriških naprtla ob tej tragični priliki, in pa na neizpodbitno načelo, na katerem stoni ta odgovornost. Edino le dejanski odpor proti zaplembi ali pa, če bi ladja ne bila hotela obstati, bi bilo upravičevano poveljnika nemškega podvodnika, da bi bil izpostavil nevarnosti življenja na krovu "Lusitanije" se nahajajočih potnikov. Na tem načelu, ki ga je priznala nemška admirality avgusta meseca leta 1914, mora vztrajati vlada Zedinjenih držav severoameriških. Z zadovoljstvom jemlje na znanje vlada Zedinjenih držav severoameriških, da je nemška vlada pripravljena slej ko prej sprejeti posredovanje Zedinjenih držav severoameriških, da bi se poizkusilo doseči sporazumenje z Veliko Britanijo glede izpremembe značaja in pogojev pomorske vojne. Vlada Zedinjenih držav severoameriških je vedno pripravljena, da bi sporočala obema vladama njune zadevne želje, in vabi kar najprisrčnejše

KODANJ, 13. (Kor.) "Berlingske Tidende" javlja iz Newyorka: Splošno mnenje v Ameriki je, da nota predsednika Wilsona dopuščja veliko izhodov za spravljiva pogajanja. Splošno se smatra, da ni resne nevarnosti, da bi se prekinitve diplomatske zveze. Danes se bodo, kakor včeraj ves dan, na vseh onih postajah, ki so bile navedene v razglasih Javne Pomoči (J. P.), razdeljevale in izpolnjevale popisovalne pole za nakaznice na živila. Vsaka rodbina, ki hoče imeti nakaznico na živila, mora storiti sledeče: Iti mora na najbližje mesto J. P. po popisovalno pole, nesti jo s seboj domov, jo natančno in s čitljivo pisavo izpolniti, označivši stanovanje, ime in priimek družinskega poglavarja in vseh onih, ki žive v skupnem gospodarstvu in starost vsakega posameznika. Starost se mora označiti z leti in ne z rojstvenim letnikom. Ta izpolnjena pola se mora izročiti tekom današnjega dne na prvi postaji J. P. Kder ne zna sami izpolniti pole, naj pride danes na najbližjo postajo J. P., kjer bodo tozadevno na razpolago posebni funkcionarji. Javna Pomoč bo nato kontrolirala pole in določila obseg in izročitve nakaznic. Priporoča se vsem, da dajo resnične podatke, kajti v slučaju, če se izkažejo kak nepravilnosti, prizadeti ne dobe več nobene nakaznice. Na popisovalni poli morajo biti vpisani družinski člani, bivajoči sedaj v Trstu, sostanovalci in pa on, ki obediuejo z družino. Če je družinski poglavar vpoklican ali odsoten iz drugih razlogov, se ga ne vpi-

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépian

Pes je zaljal na dvorišču. Mignonne se je prebudila. Vzdignila se je na komolcih in zaspano pogledala okrog sebe. Očividno je bilo, da se ni takoj mogla spomniti, kar se je dogodilo.

Potem se je pa začela ogledovati in je opazila nered v obleki. Zazdelo se jej je, kakor da bi začutila silno bolečino v glavi. Prijela se je za čelo, in ko je zopet povescila roko, da je bila krvava.

Tedaj se je začela spominjati onega, kar se je dogodilo, in trensti se je začela po vsem životu.

— Priti je hotel, — je rekla, zdrznivši se, sama pri sebi, — priti je hotel... Pa ni prišel... bil je nekdo drug... nekdo drug?... kdo pa?... Mignonne je z divjim krikom skočila s postelje; potem pa je izrekla ime. — Peter Nicot! — je zamrmrala. Peter sam bi se bil prestrašil, ko bi bil slišal, s kakim izrazom je Mignonne izpregovorila njegovo ime. Skoraj v istem

trenutku pa jo je nekdo poklical na dvorišču. Bil je stričev glas. Mignonne se je splazila do okna in je poizkušala odpreti. Ni pa imela toliko moči in je mogla le potrkati na steklo, da bi tako pokazala stricu, da je v svoji sobici. Začule so se težke stopinje starega Nicota na hodniku. Bil je ravno v hlevu in se je začudil, ko je videl, da so koze že v hlevu, dočim bi že celi dve uri morale biti na paši.

— Kaj pa pomeni to, dekle! — je zaklicel, ko je odprl vrata; — kako to, da si ob tem času še doma? Rekel je to precej nejevoljno, skoraj jezno, a je takoj izpremenil glas, ko je videl, v kakem stanju se nahaja Mignonne. — Sveti bog v nebesih! — je vzkliknil prestrašeno, — kaj se ti je zgodilo, Mignonne? Kakšna pa si vendar?... Mignonne mu je pomignila, da ne more odgovoriti. Prijela jo je zopet slabost in zgrudila bi se bila na tla, ko bi je ne bil ujel Nicot. Ko si je nekoliko opomogla, je Hijeronim ponovil svoje vprašanje. Mignonne je imela svoje vzroke, da je zamolčala del resnice.

— Ne vem... — je odgovorila. — Kaj, ne veš? — je odgovoril Nicot.

— Ne, stric, v glavi se mi vrti.... ne morem se spomniti, kaj se mi je pripetilo.

— Pomisli, dekle, pomisli!

— Glejete, ... zdi se mi... mislim...

— No, kaj se ti zdi?

— Zdi se mi, da me je snoči, ko sem šla čez dvorišče, prišla taka huda omotica, da sem se morala nasloniti ob zid, da nisem padla.

— In potem?

— Ko me je minila omotica, sem šla v svojo sobico. Tu se mi je zavrtelo še enkrat in sicer še huje, kakor prvokrat, da sem padla na tla in sem se s čelom udarila ob mizo, da mi je začela teči kri. .... Potem sem se končno s težavo spravila pokoncu in se vlegla v posteljo....

— In kaj potem?

— Druga ne vem nič... najbrž sem zaspala potem in sem se zbudila šele pred nekaj minutami.

— Toda zakaj pa snoči nisi poklicala nikogar?

— Nisem imela toliko moči.

— Moj bog! Kaka nesreča... Mogla bi bila umreti, ne da bi bil kdo vedel za to, in danes zjutraj bi te bili lahko dobili mrtvo v postelji!... Kar kurja polt me obvliva, če se spomnim na to!

— Stric, saj ne bo nič posebnega... na pašo pojdem.

— Na pašo, pa takšna? — je vzkliknil Hijeronim. — saj ne veš, otrok, kaj govoriš. Vlezi se nemudoma zopet v posteljo in počakaj, da pride moja žena. Pokličem jo takoj, da ti postreže in ti da, češar potrebujš.

— Kakor mislite, stric, — je odgovorila Mignonne; — če naj vam odkritosrčno povem, tudi res čutim, da danes ne bom dosti vredna za delo.

— To se razume; torej le glej, da hitro zopet prideš v posteljo. Upam sicer tudi, kakor praviš tudi ti, da ne bo nič posebnega, toda zdi se mi, kakor da je prišla nesreča nad našo hišo.

Po teh besedah je odšel stari Nicot iz Mignonnine sobe.

— Oh, je vzdihnila Mignonne, ko je bila sama. — Pravi imate, stric, prav imate.... da, nesreča je prišla nad vašo hišo. Ko se je nato zopet vlegla v posteljo, je skrila lice v blazino in bridko zajokala.

XIV.

Pretvara.

Človek — bog vedj zakaj — že po svoji naravi rajši verjame in razširja slabo kot pa dobro.

Kaka slaba novica, vest o kaki nesreči ali hudodelstvu se razširja z bajno hitrostjo, kakor požar, od ust do ust. Že zvečer tistega dne so izvedeli v etiouskih pristavi, da je bil Karel de Saint André prejšnjega popoldne umorjen v lasuškem gozdu. Kakor pa ljudska govornica rada pretirava vsako vest, so si pripovedovali ljudje tudi ob tej priliki, da so našli Karla mrtvega, zadetega od toliko in toliko krogelj in toliko in tolikokrat zabodene-ga z bodalom. Posreči so bili toliko pametni, da so Mignonni zamolčali to vest, kajti v stanju, v kakršnem se je nahajala, bi bila ta vest zanjo smrt. Prihranili so torej to strahovito vest ubogi deklici, in ko je čez par dni izvedela, kak zločin je bil storjen na njenem ljubimcu, je izvedela tudi obenem, da so ni izgubljeno upanje, da ga rešijo. V ostalem pa ni dvomila niti en trenutek, da je bila hudodelska roka, ki je skušala umoriti Karla, roka Petra Nicota. Od tistega časa, ko je prišla do tega prepričanja, se je je polotila nova strast, ki je bila močnejša kot pa njena ljubezen do Karla — namreč silno, neodoljivo hrepenenje, da bi maščevala svojega ljubimca in sebe samo.

